

Verslag contactvergadering Asiel

18 januari 2017

Aanwezig: Petra BAEYENS (Vluchtelingenwerk), Jessica BLOMMAERT (Ciré), Carl CLAUS (DVZ), Mathieu BEYS (Myria), Damien DERMAUX (CGVS-CGRA), Katleen GORIS (Myria), Gerrit KLAPWIJK (Orde van de Vlaamse Balies), Meron KNIKMAN (CAW Antwerpen), Joke SWANKAERT (Myria), Bieke MACHIELS (Fedasil), Karel MICHIELS (IOM), Liesbeth REULENS (Agentschap Integratie & Inburgering), Lotte VAN LIEFDE (Dienst Voogdij), Bart VANDERSTRAETEN (Rode Kruis Vlaanderen), Ilona VAN LIEDEKERKE (DVZ), Mieke VERRELST (UNHCR).

Verontschuldigd: mevrouw Vinois (Caritas), mevrouw Crauwels (VVSG).

Opening van de contactvergadering van 18/01/2017

1. Mevrouw Goris opent de vergadering. Het verslag van december wordt goedgekeurd.

Mededelingen van de DVZ (De heer Claus)

2. Het totaal aantal asielaanvragen in december 2016 telde 1.579 aanvragen: 1.466 asielaanvragen werden ingediend in de WTC, 65 in de gesloten centra en 48 aan de grens. In december 2016, werden er in de WTC gemiddeld 75,19 asielaanvragen ingediend per werkdag (21 werkdagen). Dit is een relatieve daling van gemiddeld 14,48 aanvragen ten opzichte van november 2016 (gemiddeld 89,67 aanvragen in 18 werkdagen). In absolute cijfers is er een lichte daling van 35 aanvragen t.o.v. 1.614 aanvragen in november 2016 en een significante daling van 3.659 aanvragen ten opzichte van 5.238 aanvragen in december 2015.
3. De top 10 van de meest voorkomende herkomstlanden voor asielaanvragers is: Syrië (260), Afghanistan (146), Turkije (106), Irak (104), Palestina (72), Guinee (70), Albanië (61), Congo DR (50), Kosovo (47) en Rusland (44). Dit is een daling van aanvragen uit Albanië (-69), Turkije (-23), DR Congo (-19) en Rusland (-20). Er is een stijging van de aanvragen uit Afghanistan (+29), Syrië (+17), Irak (+6) en Guinee (+20).
4. De DVZ nam 1.275 beslissingen in december 2016: 1.013 asielaanvragen werden overgemaakt aan het CGVS; 210 Dublinbeslissingen (bijlage 25/26quater, België is niet de verantwoordelijke lidstaat) werden genomen en 52 asielaanvragen werden zonder voorwerp gesteld. In december

2016 werden 398 meervoudige asielaanvragen ingediend, 23 minder in vergelijking met november 2016. De top 3 van de meest voorkomende herkomstlanden voor meervoudige asielaanvragen is: Irak (72), Afghanistan (54) en Pakistan (26). Vanuit de gesloten centra werden de meeste asielaanvragen ingediend door personen uit Marokko (14), Armenië (6) en Pakistan (6). De meest voorkomende nationaliteit van asielaanvragers aan de grens is Palestina (13).

5. Van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV) dienden 114 een asielaanvraag in, waarvan 92 jongens en 22 meisjes. Volgens de leeftijdscategorieën waren 13 NBMV tussen 0-13 jaar, 33 NBMV waren tussen 14-15 jaar en 68 NBMV waren tussen 16-17 jaar. De herkomstlanden waaruit de meeste NBMV komen zijn Afghanistan (44), Guinee (20) en Eritrea (11).
6. Vervolgens overloopt mevrouw Goris de schriftelijke vragen die op voorhand werden overgemaakt aan de DVZ. Vooreerst waren er enkele vragen in kader van de Dublin-verordening.
7. **Dublin – opvang:** *“Onder andere De Morgen schreef in een artikel (maandag 9/1/17) over de erbarmelijke omstandigheden waarin mensen op de vlucht in het oosten van Europa (Griekenland, Bulgarije) worden opgevangen. Een aantal mensen zijn intussen bezweken onder de extreme weersomstandigheden. Er is ook sprake van migranten die door de politie worden opgejaagd richting Turkije. Onderzoekt DVZ in Dublin-dossiers de specifieke (opvang)omstandigheden in de betrokken landen? Op welke wijze? Vraagt DVZ extra garanties aan deze lidstaten?”* De heer Claus antwoordt dat Griekenland niet aan de orde is, aangezien DVZ er geen transferts naar organiseert. Wat Bulgarije betreft raadpleegt DVZ een geheel aan rapporten alvorens een beslissing te nemen, zonder dat er individuele garanties gevraagd worden. In principe wordt er voor geen enkele lidstaat individuele garanties gevraagd, uitgezonderd voor Italië voor kwetsbare profielen (gezinnen met kinderen) en dit omwille van het Tarakhel-arrest. Maar zoals bij elke andere beslissing over transfert naar een bevoegde lidstaat, beslist de DVZ steeds geval per geval.
8. **Dublin – opvang – Duitsland** *“De RvV oordeelde op 10-10-2016 (nr. 176.046) dat DVZ te weinig rekening hield met het belang van de kinderen en met de nodige opvanggaranties om een gezin te kunnen overdragen zonder dat zij in Duitsland een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM lopen. Volgens de RvV blijkt uit de beslissing van DVZ niet dat hij de algemene situatie van de opvangomstandigheden in de opvangvoorzieningen voor Dublin-terugkeerders in het licht van de specifieke situatie van de betrokkenen heeft onderzocht. Het Tarakhel-arrest vereist nochtans concrete waarborgen voor opvang van minderjarige asielzoekers ongeacht of hun ouders hen begeleiden. De RvV wijst daarnaast op het AIDA-rapport over Duitsland van november 2015 dat een aantal tekortkomingen op het vlak van opvangvoorzieningen en –capaciteit aangeeft. Zo wordt in de praktijk niet onderzocht of kwetsbare personen specifieke opvangbehoeften hebben. De RvV vond dat DVZ op de hoogte moest zijn van deze tekortkomingen gezien hij zelf naar het rapport verwees in zijn beslissing. De beslissing van DVZ was dan ook niet goed gemotiveerd volgens de RvV. Is DVZ op de hoogte van dit RvV-arrest? Op welke manier is DVZ van plan rekening te houden met de inhoud van het arrest?”* De heer Claus beaamt dat DVZ op de hoogte is van het arrest. DVZ houdt rekening met de Dublin-arresten van de RvV, maar oordeelt dossier per dossier. De heer Klapwijk vraagt of het over het dossier van een moeder met 5 kinderen

gaat. De heer Claus bevestigt dit en verduidelijkt dat het om een zeer specifiek geval gaat. De advocaat van de betrokken familie haalde dezelfde argumentatie aan in een ander dossier, waar de RvV hem toen niet is gevolgd.

9. Hoe gaat de **relocatieprocedure** naar België exact in zijn werk (dus voor dat mensen aankomen in België) Hoe houdt België rekening met de voorkeur die asielzoekers opgeven voor een relocatie naar België. Zijn er termijnen waarbinnen er beslissingen moeten genomen worden. Mijnheer Claus verduidelijkt hoe de procedure in zijn werk gaat: De lidstaten sturen pledges uit naar Italië Griekenland met de voorkeuren die zij hebben (nationaliteit, gezinssamenstelling, enz.). Dit gebeurt via officiële weg en via Dublinnet. Zo kunnen lidstaten een voorstel opgeven in functie van opvangmogelijkheden. Dit kan zijn: personen uit Syrië als prioriteit, alleenstaanden/families,... Griekenland en Italië maken op basis van hun databank een voorstellijst op van personen rekening houdend met de voorkeuren van de lidstaten. In de toekomst is het mogelijk dat er gewerkt zal worden via een uitgewerkt matchingstool. Via Dublinnet versturen Griekenland of Italië de individuele dossiers door naar de cel Dublin van de DVZ. Daar behandelt de cel Dublin de dossiers en sturen zij een veiligheidscheck uit. Men kan weigeren omwille van openbare orde of indien het CGVS aanneemt dat er redenen tot uitsluiting zijn. Bij akkoord stuurt de Cel Dublin een individuele uitnodiging met het besluit naar Griekenland/Italië. Griekenland en Italië hebben vervolgens een verschillende procedure voor de opvolging.

Griekenland nodigt de individuen uit voor de betekening van het besluit. Hierna worden de dossiers in groep naar de Griekse afdeling van IOM gestuurd voor de transferregeling. IOM overlegt met België wanneer de transfer kan plaatsvinden. Intussen organiseert IOM een cursus culturele oriëntatie, een medische consultatie en screening. Ook tijdens de transfert is er minimum 1 medewerker van IOM die de personen tijdens hun vlucht begeleidt.

Italië nodigt de personen niet persoonlijk uit op afspraak in Rome. België overlegt met de Italiaanse Dublindienst hoe de transfers gerealiseerd moeten worden. Maar ook hier regelt IOM de transfert en begeleidt er minstens 1 medewerker de betrokkenen tijdens de vlucht.

Bij aankomst in België worden de groepen opgewacht door IOM die ze naar de kantoren van DVZ brengt voor inschrijving.

10. De heer Claus herhaalt dat Griekenland en Italië screenen en de personen selecteren die in aanmerking komen voor relocatie, niet België. Deze selectie gebeurt wel op basis van de voorkeuren van de lidstaat. Betrokken personen kunnen aangeven o.a. op hun relocatieregistratie welke lidstaat hun voorkeur geniet. In de meeste gevallen staat België bij de dossiers die worden aangeboden op de 3de of 4de plaats van voorkeursland na Duitsland, Zweden en Frankrijk. Er is een richttermijn van 2 maanden na ontvangst van het dossier om de transfert te realiseren. Momenteel wordt deze termijn niet gehaald maar wordt er in de nabije toekomst wel gestreefd om deze te halen. Er moet wel rekening mee gehouden worden dat Griekenland ook minimaal 1 maand nodig heeft om de transfert te regelen.
11. Mevrouw Verrelst vraagt of de procedure verschilt tussen Griekenland en Italië? De heer Claus antwoordt dat dit voor DVZ wel verschilt. De Griekse autoriteiten organiseerden oorspronkelijk zelf de culturele oriëntatie, maar in tussentijd lijkt IOM dit overgenomen te hebben. Mevrouw Baeyens vraagt bevestiging of het weinig zin heeft dat personen uit België proactief de relocatie voor bv. een Syriër aanvragen. De heer Claus bevestigt dit en benadrukt dat dit vanuit Griekenland/Italië uitgaat. Mevrouw Goris vraagt of een erkend vluchteling met familie bv. een minderjarig kind in Griekenland, waarschijnlijk niet onder de relocatie zal vallen? De heer Claus

antwoordt dat minderjarige kinderen met ouders in België sowieso onder Dublin vallen, waardoor relocatie voor hen eigenlijk geen meerwaarde biedt. Mevrouw Verrelst vervolledigt dat dit dan eerder om gezinshereniging gaat.

12. De heer Claus vult aan dat de relocatie procedure voor de DVZ op zich niet problematisch is. Bijvoorbeeld als de 100 pledges in België door 100 personen uit Griekenland worden ingevuld, dan zijn het aantal beschikbare plaatsen op.
13. Mevrouw Goris verwijst naar de voorkeuren die de lidstaten kunnen opgeven en vraagt of België ook een voorkeur opgeeft? De heer Claus antwoordt dat België geen specifieke voorkeuren heeft opgesteld. Andere landen doen dit wel, zij stellen bijvoorbeeld op dat de kandidaten al kennis moeten hebben van hun landstaal. Mevrouw Machiels vraagt wat de nationaliteiten zijn van de personen die in aanmerking komen voor relocatie? Mijnheer Claus antwoordt dat deze nationaliteiten beschikbaar zijn op de website van EASO, die driemaandelijks wordt aangepast (<https://www.easo.europa.eu/questions-and-answers-relocation>). Op 27 december 2016 werden de volgende nationaliteiten vastgelegd: Burundi, Eritrea, Maldiven, Oman, Qatar, Syrië en Yemen of een staatloze die in één van deze landen verbleef voor zijn komst naar Europa.
14. Mevrouw Knikman komt terug op de schriftelijke vragen over Dublin: Er worden voor Bulgarije geen individuele garanties gevraagd door de DVZ. Is dit voor alle landen o.a. Duitsland zo? De heer Claus antwoordt dat dit enkel geldt voor kwetsbare gevallen. In principe vraagt DVZ enkel specifieke individuele garanties voor Italië naar aanleiding van het Tarrakhel-arrest. Voor de overige landen doet ze dit niet systematisch.
15. De heer Verstraeten vraagt of een asielzoeker van DVZ de toestemming moet krijgen om een kind in te schrijven bij de gemeente op de bijlage 26? De heer Claus verwijst naar de omzendbrief van 16 mei 2003, terug te vinden op de website (https://dofi.ibz.be/sites/dvzoe/NL/Documents/20030516_nl.pdf). In principe moet de gemeente een geboorteakte opstellen, deze doorsturen naar de DVZ die de inschrijving in het wachtregister doet, waarop de gemeente het kind toevoegt op de bijlage 26. Het CGVS wordt door DVZ op de hoogte gebracht van de geboorte van het kind.

Mededelingen CGVS (de heer Dermaux)

16. De heer Dermaux geeft een overzicht van de cijfers van de maand december 2016, zie website van het CGVS (<http://www.cgvs.be/nl/actueel/asielstatistieken-december-2016>).

December 2016		% versus totaal aantal asielaanvragen
Asielaanvragen (DVZ)		
Aantal personen dat een asielaanvraag indiende ¹	1.579	
Aantal personen dat een enkelvoudige asielaanvraag indiende	1.181	74,8%
Aantal personen dat een meervoudige asielaanvraag indiende	398	25,2%
Aantal NBMV dat een asielaanvraag indiende	114	7,2%
Beslissingen (CGVS)		% versus totaal aantal beslissingen
Aantal personen met beslissing tot inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag)	100	
<i>Aantal personen waarvoor een beslissing werd genomen</i>		
	2.390	
Aantal personen dat een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus (VS) ontving	934	39,1%
Aantal personen dat een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (SB) ontving	290	12,1%
Aantal personen waarvoor tot een weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) werd beslist	252	10,5%
Aantal personen waarbij de VS en de SB werd geweigerd + technische weigering	753	31,5%
Aantal personen waarbij de inoverwegingname van een asielaanvraag (EU) werd geweigerd	0	0%
Aantal personen waarbij de inoverwegingname van een asielaanvraag (Veilig land van herkomst) werd geweigerd	73	3,1%
Aantal personen waarbij de inoverwegingname van een asielaanvraag (Vluchteling andere EU lidstaat) werd geweigerd	3	0,1%
Aantal personen dat werd uitgesloten van de VS en/of SB	17	0,7%
Aantal personen dat afstand deed	48	2%
Aantal personen waarbij statuut werd ingetrokken of opgeheven.	20	0,8%
Totaal aantal personen dat een asielbeslissing ontving	2.490	
Totale werklust CGVS (aantal dossiers)	14.815	

¹ Dit zijn personen die asiel aan de grens of op het grondgebied hebben ingediend, alsook de asielaanvragen van personen die via relocatie en herinstallatie naar België zijn

17. In december 2016 heeft het CGVS 2.001 beslissingen (= 2.490 personen) genomen, waarvan 1.929 definitieve beslissingen. Het gaat hier om een zeer hoog cijfer, gezien het aantal verlofdagen in december. Wat de definitieve beslissingen betreft (incl. de weigeringen van inoverwegingname van meervoudige asielaanvragen), stelt men een **beschermingsgraad** van 50,3% vast. Wat de beslissingen ten gronde betreft (excl. de weigeringen van inoverwegingname), stelt men een **erkenninggraad** van 56,4% vast. In december 2016 nam het CGVS de volgende beslissingen (in aantal beslissingen en niet aantal personen) in absolute cijfers: 734 beslissingen tot erkenning van de vluchtelingenstatus, 237 toekenningen van subsidiaire beschermingsstatus, 634 weigeringen ten gronde, 40 beslissingen zonder voorwerp of intrekking, 14 uitsluitingen, 20 beslissingen tot intrekking of opheffing, 256 weigeringen van inoverwegingname ((Veilig land van herkomst, EU-burger, of begunstigde van internationale bescherming in een EU-lidstaat). En 72 beslissingen tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.
18. Wat betreft het bilan voor het jaar 2016, (<http://www.cgvs.be/nl/actueel/asielstatistieken-overzicht-2016>), nam het CGVS 22.207 beslissingen (wat overeenkomt met 27.678 personen). Dit is het hoogste aantal beslissingen ooit in de geschiedenis van het CGVS. Een stijging van ruim 30% ten opzichte van 2015 (16.929 beslissingen). In 2016 nam het CGVS 12.089 beslissingen die bescherming boden aan 15.478 personen (inclusief minderjarige kinderen begeleid door hun ouders). De beschermingsgraad verleend door het CGVS, hetzij de erkenning van vluchtelingenstatus (45,8 %) of de toekenning van subsidiaire bescherming (11,9 %) vergeleken met het totaal aantal personen waarvoor een definitieve beslissing is genomen, bedraagt 57,7 %. De top 3 van de herkomstlanden van personen met vluchtelingenstatus is: Syrië, Irak en Somalië.
19. Eind 2016 bedroeg de totale werklust van het CGVS 14.815 dossiers. Dit is een daling van 4 à 5.000 dossiers sinds de maand juni. Het doel is de achterstand tegen eind 2017 weg te werken, indien personeel en aantal asielaanvragen stabiel blijven.
20. Mevrouw Verrelst vraagt of de cijfers nu betrekking hebben op de dossiers of het aantal personen? De heer Dermaux verduidelijkt dat sinds 1 januari 2016, het CGVS zich naar de praktijk van Eurostat richt en voortaan het aantal personen aangeeft en niet langer meer het aantal dossiers, zoals voorheen. Maar, stelt de heer Dermaux, in het maandelijks rapport blijft het CGVS het aantal dossiers vermelden wat dus toelaat een vergelijking met het verleden te maken.
21. De heer Klapwijck vraagt waarom er vertraging is in de behandeling van de dossiers van Palestijnse asielzoekers. De heer Dermaux antwoordt dat er geen principebesluit is om deze dossiers te 'bevrozen'. Het onderzoeks- en documentatiecentrum van het CGVS (CEDOCA) werkt aan een actualisering van de informatie over deze problematiek maar, gezien het groot aantal andere dossiers, kan hun behandeling vertraging oplopen vooral vanwege het beperkt aantal tolken Arabisch, die ook ingezet worden voor andere nationaliteiten die momenteel hoogst actueel zijn (Syriërs, Irakezen). De heer Dermaux verduidelijkt dat op verzoek van de FOD Buitenlandse zaken de palestijnse dossiers voortaan gecodeerd worden als 'Palestijnse' en niet langer meer als 'onbepaalde', wat dus duidelijker is.

22. De heer Dermaux geeft ook nog mee dat vanaf februari het maandelijks cijferoverzicht van het CGVS op een herwerkte manier zal voorgesteld worden.
23. « *Kan het CGVS ons het aantal statussen (erkende vluchtelingen en subsidiaire bescherming) verleend aan Syrische onderdanen, sinds het begin van het conflict (maart 2011 t/m november 2016) meegeven? Hoeveel personen zijn dat?* » De heer Dermaux antwoordt dat voor de periode van januari 2011 t/m december 2016, er 18.691 asielaanvragen ingediend werden door Syrische onderdanen. Voor dezelfde periode werden er 10.667 beslissingen tot erkenning van de vluchtelingenstatus genomen en 4.273 toekenningen van subsidiaire bescherming. In 2016 hebben 1.516 Syriërs een asielaanvraag ingediend en werd er aan 7.337 Syriërs een vorm van internationale bescherming verleend. Dit cijfer stemt overeen met +/- de helft van het totaal aantal Syriërs die over de hele periode 2011-2016 bescherming hebben genoten. De heer Dermaux geeft nog mee dat personen die aankomen via relocatie bij deze cijfers gerekend zijn, aangezien ze na hun aankomst de normale procedure volgen. Personen die aankomen via de hervestiging procedure worden ook in deze statistieken opgenomen.
24. « *Wordt er nog subsidiaire bescherming toegekend aan Libiërs op basis van artikel 15 c) m.b.t. de situatie in Benghazi? Of werd het beleid in dat verband gewijzigd?* » De heer Dermaux antwoordt dat het beleid ter zake niet gewijzigd werd. Zoals altijd gaat het CGVS eerst na of de vluchtelingenstatus kan verleend worden. Als dat niet het geval is, dan onderzoekt het CGVS of een eventuele subsidiaire bescherming kan. Over het hele jaar 2016 werden er 27 beslissingen genomen: 8 erkenningen van vluchtelingenstatus en 18 toekenningen van subsidiaire bescherming.
25. « *Behandeling van asielaanvragen van personen met psychische problemen door het CGVS: Hoe moet een psychisch probleem aangetoond worden? Worden er door het CGVS faciliteiten voorzien waardoor men toch kan deelnemen aan de procedure? Welke? Heeft deze psychische problematiek een invloed op de beslissing? Welke procedure voor alleenstaanden die niet geïnterviewd kunnen worden, de vroegere NIAK procedure « Niet Interviewbare Alleenstaande Asielzoekers? »* » De heer Dermaux antwoordt dat het CGVS in principe een medisch attest verwacht dat de psychische problemen bevestigt. De situatie wordt geval per geval onderzocht. Er is geen officiële NIAK procedure, maar, geval per geval, kan het CGVS overwegen of de persoon al dan niet interviewbaar is. Hij geeft verder nog mee dat het maar een klein aantal dossier betreft.

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

26. Mevrouw Goris deelt de cijfers van de RvV mee. Wat betreft de periode van januari tot november 2016, bedroeg de totale instroom (t/m november) in asielmaterie 6.096 beroepen en werden er 5.534 arresten gewezen. In november was er een instroom van 623 beroepen en een uitstroom van 540 gewezen arresten. Qua instroom ging het in november vooral om beroepen ingediend door asielzoekers afkomstig uit: Irak (165), DR Congo (53), Albanië (53), Afghanistan (41) en Somalië (40).

27. In november 2016 werden er 89 beroepen in uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) ingesteld en 30 beroepen in versnelde procedure. Op 1 december 2016 bedroeg de werklast van het asielcontentieux 2.762 hangende beroepen.
28. De analyse van de uitstroom (asielmaterie in volle rechtsmacht) staat vermeld per dictum/definitieve arresten. In november 2016 werden er in totaal 409 arresten gewezen: 361 weigeringen, 12 erkenningen van de vluchtelingenstatus, 5 toekenningen van subsidiaire bescherming en 31 annulaties.
29. Wat betreft migratiematerie bedroeg de totale instroom voor 2016 (t/m november) 8.620 beroepen en 12.860 gewezen arresten. Voor november 2016 waren er 730 beroepen en 980 gewezen arresten. Van de 730 beroepen in november werden er 217 beroepen ingediend tegen een weigering van een geregulariseerde aanvraag: 127 ervan betroffen een 9bis aanvraag en 90 een 9ter aanvraag. Op 1 december 2016 betrof de werklast betreffende hangende beroepen in migratiematerie 19.304 dossiers (tegenover 19.587 dossiers op 1 november 2016).

Mededelingen IOM (mijnheer MICHIELS)

30. Mijnheer Michiels deelt de cijfers over de vrijwillige terugkeer mee. In 2016 waren er in totaal 4.117 personen die vertrokken via IOM. In de maand december vertrokken er 307 personen en ging de top 5 van de terugkeerders naar: Oekraïne (92), Roemenië (64), Irak (53), Brazilië (19) en Georgië (9). De meeste van de terugkeerders in december werden geregistreerd in Brussel (181), Antwerpen (60) en Luxemburg (13). Het waren, zoals in november 2016, voornamelijk migranten zonder wettig verblijf (dus niet-asielzoekers - 189), asielzoekers die hun procedure hebben stopgezet (68) en uitgeprocedeerde asielzoekers (50). De voornaamste continenten waarnaar werd teruggekeerd waren: Europa (177), Azië (86), Latijns-Amerika en de Caraïben (22) en Afrika (22). De belangrijkste organisaties die betrokken waren bij de terugkeer waren de NGO's (142), Fedasil (140), de Rode Kruis-centra (23), IOM (1) en de DVZ (1).
31. In december 2016 deden 68 vrijwillige terugkeerders beroep op de re-integratiesteun van de IOM. Dit was voornamelijk voor: Irak (39), Wit Rusland (3), Armenië (2), Azerbeidzjan (2), Oekraïne (2), Pakistan (2) en Albanië (2). IOM ondersteunde 19 kwetsbare personen: 13 personen met medische problemen, 2 families met kinderen, 2 niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV – zij kregen een voogd toegewezen ter extra ondersteuning) en 1 ex-NBMV (tussen 18 en 21 jaar).
32. In 2016 heeft IOM 4.117 personen bijgestaan in hun terugkeer. 25% waren Irakezen. Ten opzichte van 2015 is er een totale stijging met 6%. De terugkeer werd georganiseerd naar 90 verschillende landen. 35% van de terugkeerders hebben re-integratiesteun via IOM verkregen t.o.v. 32% in 2015. De terugkeerders bestonden uit: 71% mannen t.o.v. 29% vrouwen, 83% tussen 18 en 65 jaar, 13% jonger dan 18 jaar en 4% ouder dan 65 jaar. 55% van de personen die terugkeren is mannelijk, doet dit alleen en is tussen 18 en 65 jaar: zij hebben een verschillend profiel dan de gezinnen.

33. De trend van 2015 tot 2016 geeft als top 10 van bestemmingslanden voor terugkeer: een stijging van 4% naar Irak (op kop met 25% van totale aantal terugkeerders), en ook een stijging naar Oekraïne, Roemenië en Brazilië. Er is een dalende trend naar Rusland, maar een duidelijke stijging naar Afghanistan. Een lichte stijging naar Mongolië, een gelijke trend voor Georgië, een stijging naar Albanië en een daling naar Kosovo (United Nations Security Council Resolution, UNSCR 1244).
34. 1.457 van de terugkeerders in 2016 ontvingen ook een re-integratiesteun van IOM. De meesten onder hen keerden terug naar Irak, Afghanistan en de Russische Federatie. Deze ondersteuning vond plaats in 75 verschillende landen. Met de re-integratiesteun kwam men tegemoet voor een intekening met macro-business-component (65%), huisvesting (16%), materiële tegemoetkoming (vnl. basisgoederen) (12%), gezondheid (3,8%), opleiding (2%).

Mededelingen Dienst Voogdij (mevrouw Van Liefde)

35. Mevrouw Van Liefde geeft de cijfers mee voor de Dienst Voogdij. In december 2016 kwamen 233 verklaarde niet-begeleide minderjarigen toe: 116 dienden een asielaanvraag in, bij 66 was er twijfel over hun leeftijd. De Dienst Voogdij liet 59 leeftijdstesten uitvoeren, met 32 meerderjarigen en 22 minderjarigen als resultaat. Het verschil tussen het aantal testen en de resultaten komt doordat sommige resultaten nog niet bekend zijn. In december 2016 werden 91 beslissingen betekend, waarbij voor sommige jongeren meerdere leeftijdsbeslissingen werden betekend. Soms brengen de jongeren nieuwe documenten bij op basis waarvan een nieuwe beslissing genomen kan worden.
36. In 2016 had de dienst voogdij 3.609 lopende voogdijen, een stijging van 1.209 ten opzichte van 2015. 2.439 voogden werden aangesteld en 946 voogdijen werden beëindigd. Het aantal beëindigde voogden is nooit evenredig met het aantal nieuwe voogdijen en doordat meer en meer NBMV een jonge leeftijd hebben, stijgt het aantal lopende voogdijen nog sterker dan de voorbije jaren. Tot slot is het aantal voogdijbeëindigingen o.b.v. art. 24 e.a. van de programmawet van 24 december 2002 (ingevolge van meerderjarigheid, verdwijning, overlijden, enz.) een benadering.
37. Eind december 2016 was er een achterstand van 88 aanstellingen tot voogd, waarbij men eigenlijk niet meer over achterstand kan spreken. Al deze jongeren verbleven in een OOC en krijgen een voogd aangewezen eens zij doorstromen naar de tweede opvangfase. Eind 2016 waren er 635 actieve voogden: 409 Nederlandstalige en 226 Franstalige.
38. De dienst voogdij werd versterkt met een 20-tal nieuwe medewerkers: 8 sociaal werkers, 6 attachés, 6 administratieve deskundigen en 1 chauffeur.

Mededelingen UNHCR (Mevrouw Verrelst)

39. Mevrouw Verrelst verwijst naar de gewoonte van UNHCR (op grond van artikel 35 van de Conventie van Genève) om samen te werken met de wetgevende instanties op nationaal en Europees niveau. In dit kader publiceerde UNHCR op 22 december haar commentaar op het nieuwe Dublinvoorstel van de Europese Commissie: UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR comments on the European Commission proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing the criteria and mechanisms for determining the member state responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third-country national or a stateless person (recast) - COM (2016) 271 , 22 December 2016, available at: <http://www.refworld.org/docid/585cdb094.html>.
40. Vervolgens deelt mevrouw Verrelst mee dat de Europese Commissie een voorstel heeft geformuleerd om de EASO om te vormen tot the Agency for Asylum. UNHCR publiceerde haar commentaar hierop in december 2016. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR comments on the European Commission proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the European Union Agency for Asylum - COM (2016) 271, December 2016, available at: <http://www.refworld.org/docid/585cde7a4.html>
41. De commentaren op de nieuwe voorstellen voor een Europese opvangrichtlijn en een procedureverordening zullen in de loop van februari gepubliceerd worden.
42. Mevrouw Verrelst verwijst hierna naar de EU aanbeveling van het UNHCR Bureau voor Europa aan de voorzitters van de Europese raad: Malta en Estland. De aanbevelingen liggen in de lijn van de eerder gepubliceerde paper 'Better Protection Refugees in the EU and Beyond'. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Recommendations to Malta and Estonia for the Presidency of the Council of the European Union, December 2016, available at: <http://www.refworld.org/docid/586520344.html>
43. Mevrouw Verrelst pikt nog eens in op de Dublin-infolyers waarover ze tijdens de vorige vergadering uitleg gaf. Deze zijn nu ook in 8 verschillende talen beschikbaar op www.unhcr.be.
44. Tot slot gaat mevrouw Verrelst in op twee vragen die tijdens de vorige contactvergadering gesteld werden. Ze kan zeker bevestigen dat de website van het BCHV behouden en beschikbaar blijft. UNHCR heeft een back-up van de website.
45. Mevrouw Verrelst besluit met de vraag in vorig verslag over reisdocumenten van erkende vluchtelingen naar Turkije. UNHCR contacteerde de afdeling van UNHCR in Turkije die doorverwees naar de Turkse ambassade, die op hun beurt doorverwezen naar de Turkse Consulaten. Mevrouw Verrelst volgt dit op en koppelt terug naar de vergadering eens ze meer informatie heeft.

Mededelingen Fedasil (Mevrouw Bieke Machiels)

46. Mevrouw Machiels geeft de maandcijfers van november: op 30 november 2016 telde het **opvangnetwerk** 27.172 plaatsen. Dit is een daling na de sluiting van enkele opvangcentra. De bezetting bedroeg 23.348 plaatsen; dit is een bezettingsgraad van 85,93% binnen het opvangnetwerk. In de collectieve centra bedroeg deze 96,15%, in de individuele opvang, 77,16%.
47. De **instroom** van 1.096 personen in november is het laagste aantal sinds juni 2016. De **uitstroom** van 1.449 personen is het laagste aantal sinds juni 2015. Dit betekent dat 353 personen meer vertrokken dan er toekwamen, wat 500 personen minder zijn dan in oktober 2016 (toen er 800 personen meer toekwamen dan vertrokken).
48. Er waren 1.663 **aanvragen voor opvang**: 320 meervoudige, 262 personen gingen niet in op het aanbod van opvang (no show), 221 personen werden niet toegewezen, 252 personen werden opnieuw toegewezen (meervoudige aanvragen in overweging genomen) en 65 personen werden hervestigd.
49. De **gezinssamenstelling** van de 1.096 personen die toekwamen bestond uit: 81 NBMV (of 12%), 41% families (4% minder dan de maand voordien), 11% alleenstaande vrouwen (3% minder dan de maand voordien) en 36% alleenstaande mannen. Van de bewoners waren 67% **mannen** en 33% **vrouwen**. Eind 2015 waren er iets minder vrouwen en meer mannen. De **leeftijd** van alle minderjarige bewoners was voor 44% tussen 12 en 18 jaar, voor 24% tussen 6 en 8 jaar, voor 13,9% tussen 3 en 5 jaar en voor 18,1% tussen 0 en 2 jaar.
50. De voornaamste **nationaliteiten** van bewoners zijn: Afghanistan (33,9%) (dit komt door het grote aantal aanvragen en de langere procedure), Irak (18,2%), Syrië (9,6%), Somalië (5,5%), Guinee, onbepaald, Rusland, Albanië, Congo en Iran. Er is geen grote wijziging ten opzichte van het jaar voordien (wel qua aandeel).
51. De aanvragen voor **materiële opvang** in november 2016 waren voornamelijk asielaanvragen in behandeling (78,6%), een kleine daling (1%) in vergelijking met oktober, een significante daling (10%) ten opzichte van november 2015. Dit als gevolg van het grote aantal behandelde dossiers door het CGVS. Overige aanvragen voor materiële opvang waren: 0,1% personen beroep bij de Raad van State, 1,8% personen binnen beroepstermijn, 0,2% families in onwettig verblijf, 0,2% niet begeleide minderjarige vreemdelingen buiten asiel, 11% personen met verblijfstitel (9ter inclusief), 1,9% uitgeprocedeerde asielzoekers met verlenging van recht op opvang, 4,7% uitgeprocedeerde asielzoekers binnen termijn of in afwachting van een BGV (een lichte stijging van 1% t.o.v. 2015); 0,1% vrijwillige terugkeer, 0,6% hervestiging en 0,8% andere.
52. Het **genderprofiel van de minderjarigen (begeleide en niet-begeleide)** is: 64,6% jongens en 35,4% meisjes. De grootste leeftijdsgroep is tussen 12 en 18 jaar (44%), dan tussen 6 en 11 jaar (24%), tussen 3 en 5 jaar (13,9%) en tussen 0 en 2 jaar (18,1%). De top 10 van de nationaliteiten van NBMV bestond uit: Afghanistan (33,9%), Irak (14,4%), Syrië (12,6%), Rusland, Guinee,

Somalië, Albanië, onbepaald, DR Congo, Kosovo. Van de minderjarigen was er 73,1% begeleid en 26,9% niet begeleid.

53. Op 30/11/2016 bestond het **opvangnetwerk voor NBMV** uit 2.733 plaatsen en was bezet door 2.024 NBMV of 74% bezettingsgraad: 51% in de observatie en oriëntatie centra (OOC), 75% in de collectieve opvang en 81% in de individuele opvang. De top 5 van **nationaliteiten van de NBMV** is : Afghanistan (1.054 jongens - 8 meisjes), Syrië (124 jongens -8 meisjes), Guinee (66 jongens - 28 meisjes), Somalië (52 jongens -20 meisjes), Albanië (48 jongens -geen meisjes). De grootste **leeftijdsgroepen van de NBMV** zijn de 16 - 17 jarigen (26), 17-18 jarigen (22), 15-16 jarigen (15) en 14-15 jarigen (12). 79 NBMV vroegen **asiel** aan. 2 NBMV kwamen uit Marokko zonder asielaanvraag.
54. In november vertrokken 269 personen **vrijwillig naar het land van herkomst**. Irak blijft het belangrijkste bestemmingsland.
55. De top 5 van **nationaliteiten van uitstroom** bestaat uit: Syrië (17%), Afghanistan (12%), Irak (27%) en Somalië (7%). Van de personen die in november 2016 vertrokken heeft 44% **verblijfsrecht**, vertrekt 24% op eigen initiatief met recht op opvang, is 17% uitgeprocedeerd, keert 8% vrijwillig terug, is 4% overgebracht naar een gesloten centrum of gevangenis en kreeg 1% een code 207.
56. In november vroeger 15 personen opvang aan op basis van het **Koninklijk Besluit uit 2004**. Dit is een sterke vermindering in vergelijking met oktober. Deze personen kwamen uit Bosnië, Kosovo, Nigeria, Armenië en DR Congo. Zoals tijdens de vorige vergadering al gemeld, herhaalt mevrouw Machiels dat dit het aantal opvangvragen betreft, en dus niet het aantal personen dat effectief ingaat op het opvangaanbod.
57. In 2016 werden, tot en met november, 428 personen **hervestigd**, waarvan 88 in november. Onder de 428 hervestigde personen waren er 424 Syriërs en 4 Congolezen; vrijwel allemaal gezinnen.
58. Van de 200 **relocaties** in 2016 werden er geen in november georganiseerd. De personen die via relocatie naar België kwamen, komen voornamelijk uit Syrië (3/4), Irak, Eritrea, zijn Staatloos, Palestina, Centraal-Afrikaanse Republiek. Meer dan de helft zijn gezinnen (135).
59. Vervolgens gaat mevrouw Machiels in op de schriftelijke vragen voor Fedasil. *“In de besprekingen over de beleidsnota en in de pers spreekt de staatssecretaris over een nieuw afbouwplan. Om toch voldoende plaatsen te garanderen bij een plotse instroom wil hij de buffercapaciteit serieus uitbreiden. Hij plant een capaciteit van 7500 bufferplaatsen. Het is voor ons echter niet duidelijk wie deze plaatsen zal uitbaten. Is dit Fedasil, rode kruis, Croix Rouge of? Deze vraagt verschilt met de verduidelijkingen over de bufferplaatsen die we in december vroegen. Toen ging het over de opdeling van Noodopvang, tijdelijke opvang en structurele opvang. Het ging met andere woorden over de centra die nu open zijn en zij die tijdens de voorbije maanden/jaar open waren.”* Voor wat betreft de eerdere vraag mbt de lijst van noodopvangplaatsen antwoordt mevrouw

Machiels dat de huidige classificatie niet steeds overeenkomt met de indeling op het moment van de opening van de noodopvangstructuur. In totaal zijn er op dit moment 3.500 plaatsen geklasseerd als noodopvang. Die zijn nu allemaal gesloten. Het betrof voornamelijk tenten, campings, loodsden.... Het is die herklassering die allicht voor verwarring gezorgd heeft. Er zijn nog geen specifieke kwaliteitsnormen voor de noodopvang.

60. De heer Vanderstraeten vult aan dat Sijsele op de lijst van noodopvang staat en gesloten is. Westakker en Houthalen-Helchteren werden geopend als noodopvang, maar hebben ondertussen een doorstart gemaakt naar reguliere opvangstructuren. Er wordt gewerkt aan duidelijke criteria voor noodopvang, een kwaliteitsnorm bestaat nu niet. Strikt gezien duurt deze opvang maar 10 dagen, maar het is niet evident in gevallen van nood. De heer Vanderstraeten haalt als voorbeeld de grote kamers als noodopvang met 8 mannen op 1 kamer die nu opgedeeld zijn in individuele eenheden. Daarnaast is er ook meer individuele begeleiding.
61. Voor wat betreft de vraag over bufferplaatsen: er is nog geen duidelijkheid over deze bufferplaatsen, noch het type plaats noch waar of door wie zij zullen worden ingericht.
62. *Recent zijn er een paar mensen toegewezen aan centra van Rode Kruis-Vlaanderen, die ikv relocatie een asielaanvraag in België hebben kunnen indienen. Dit betreft zowel gezinnen als NBMV. Zij worden opgevangen in collectieve centra van Rode Kruis-Vlaanderen. Onze medewerkers in de centra signaleren ons dat deze personen aangeven informatie gekregen te in Griekenland, die volgens ons niet correct is. Zo stellen deze personen dat hen verteld werd dat zij enkel zes weken in een collectief centrum dienen te verblijven, en dat zij daarna naar een LOI kunnen doorstromen. Dit lijkt ons de informatie die gegeven wordt ikv resettlement, maar niet bij relocatie. Daarom vragen wij ons dan ook af welke informatie er precies gegeven wordt aan de mensen die ikv relocatie naar België overgebracht worden, en hoe wordt deze informatie gegeven?* Mevrouw Machiels bevestigt dat de verstrekte info vaak hoge verwachtingen lijkt te scheppen, die niet overeenstemt met de opvang in België. Het zou kunnen dat IOM in Griekenland, verantwoordelijk voor de informatieverstrekking aan relocatie-kandidaten, foutieve info geeft. Personen zijn bij aankomst vaak teleurgesteld. Fedasil plant een contact met IOM Griekenland om de informatie te updaten.
63. Mevrouw Bonamini vraagt naar de stand van zaken van de 'stakeholder meeting' over resettlement. Deze vond tot in 2015 regelmatig plaats en bracht de verschillende organisaties/instanties/stakeholders die iets met resettlement deden rond de tafel. Sinds meer dan een jaar vond deze vergadering niet meer plaats. Zal deze nog opnieuw georganiseerd worden? Daarnaast vraagt zij ook bijkomende uitleg over het traject voor hervestigde vluchtelingen, wat betreft huisvesting enz.? Mevrouw Machiels vraagt dit na.
64. De heer Vanderstraeten vraagt of de hervestigde vluchtelingen naar de federale centra gaan tijdens hun procedure? Mevrouw Machiels bevestigt dit en verduidelijkt dat dit om een kortere periode gaat omdat deze procedure beperkt is in tijd. Er is een initiële initiatie en nadien kunnen ze terecht bij het OCMW. Caritas voorziet ook een specifieke opvangbegeleiding.

65. Mijnheer Michiels verheldert dat het IOM 200 relocations registreerde (177 personen uit Griekenland en 23 personen uit Italië) en 452 hervestigingen (298 uit Libanon, 102 uit Turkije, 24 uit Jordanië, 24 uit Egypte en 4 uit Burundi).
66. De heer Vanderstraeten vraagt naar de instructie over de transitie van personen met internationale bescherming: heeft Fedasil informatie over de verblijfsduur van deze personen in de kleinschalige opvang? Met andere woorden, is deze verblijfsduur korter dan hun opvang in de collectieve structuren voor de inwerkingtreding van deze instructie? Mevrouw Machiels vraagt dit na.
67. Mevrouw Baeyens vraagt naar dringende medische hulp bij het OCMW als men tijdens de preregistratie fase en dus voor de afgifte van de bijlage 26 bij vrienden/familie woont. Mevrouw Machiels antwoordt dat Fedasil bevoegd is vanaf het moment van preregistratie en dus ook voor no shows. Zolang men de procedure volgt en een convocatie voorlegt, wordt men in principe terug betaald. Bieke gaat na bij medische cel wat de wachttijd is voor een terugbetaling. De heer Claus antwoordt dat een termijn van preregistratie maximum 2 weken duurt met uitzondering van een ziekenhuisopname. De dienst Dispatching kunnen vrij snel weten hoe en wat. Mevrouw Machiels antwoordt dat er sowieso een medische screening wordt gedaan. In dringende nood verloopt de registratie snel.

Varia

Mevrouw Michiels verwijst naar het vorig verslag waarin de hi-app wordt vermeld, hierbij vind je de link naar het filmpje: <https://www.youtube.com/watch?v=4a8biJGLcPE>

De volgende contactvergadering vindt plaats op 15 februari om 09u30

Waar? Myria, Koningsstraat 138, 1000 BRUSSEL

(Ingang via de Ligne straat 37)

U hebt vragen voor de asielinstanties? Gelieve ze uiterlijk voor 7 februari over te maken aan

myria@myria.be of katleen.goris@myria.be

Volgende vergaderingen: 15/03, 19/04, 17/05 en 21/06.